

قال رسول الله (صلي الله عليه و آله) :

الْوُضُوءُ مَدٌّ وَالْغَسْلُ صَاعٌ وَ سَيِّئِي أَقْوَامٍ بَعْدِي
يَسْتَقْلُونَ ذَلِكَ فَأَوْلَيْكَ عَلَيَّ خِلَافَ سُنَّتِي وَ
الثَّابِتُ عَلَيَّ سُنَّتِي مَعِيَ فِي حَظِيرَةِ الْفُؤْدَسِ

رسول خدا (صلي الله عليه و آله) فرمود:

آب وضو يك مدّ است (۷۵۰ گرم) و آب
غسل يك صاع (۳ لیتر) و در آینده ي
نزدیک پس از من گروه هائی خواهند آمد
که این مقدار آب را اندک شمارند و آن
جماعت بر خلاف سنت من هستند و هر که
استوار و پا بر جا بر سنت من است در حظیره

قدس (بهشت) با من خواهد بود. [من لا يحضره الفقيه، جلد ۱، صفحه ۳۵]

داستانک ۱ :

روزی حسن بصری خدمت امیر المؤمنین (علیه السلام) کنار شط فرات بود ظرفی را آب نموده آشامید بقیه آنرا روی زمین ریخت .

[انوار نعمانیه ، ص ۲۲۶]

علی (علیه السلام) فرمود در این کار اسراف نمودی زیرا آب را بر زمین ریختی و بر روی آب نریختی...

داستانک ۲ :

همان شبی که قرار بود فردایش امام مورد عمل جراحی قرار گیرد برای وضو آب خواستند ایشان نمی توانستند حرکت کنند چون سرم به دستشان بود.

یک پارچ آب آوردیم و یک طشتی که وقتی وضو می گیرند جایی خیس نشود. امام قوری خواستند چون پارچ بزرگ بود و وقتی آب روی دستشان می ریختند،

مقداری بیش از نیاز می ریخت. امام با قوری وضو می گرفتند تا آب اسراف نشود.

[کتاب "و آنگاه عرش خدا می لرزد... " به نقل از آقای محمد شریفی]